

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

nummer 3.

1. februar 1940.

12. årgang.

Misjonsbrev fra India.

Hvilken Gud vi har.

Hvilken Gud jag har,
mäktig, underbar,
underlig i råd,
underbar i nåd,
hotar mörkets här,
han min tillflukt är,
uti sorg och nöd
han har blivit mitt säkra stöd.

Kor:

Tenk hvad Gud är god ändå
som har ordnet allting så,
at för stora som för små
finnes frälsning och hjälp att få.

Skola sorgens slag,
drabba dig en dag
å jeg vet det då
hur jag hjälp skal få,
i min Herres famn,
finnes säker hamn,
och när stormen gnyr
till den hamnen jag genast flyr.

Bävande ibland,
långt från hemmets strand,
blir jag trygg igen
då jag ser min vän.
Hör hans milda röst,
han är med ombord,
stormen stillnar han med sitt ord.

När min vandring här
evig slutat är,
får jag vakna där
hos min Jesus kär,
i Guds trygga borg,
långt från nöd och sorg,
fri från jordens band
får jag sjunga den nya sång.

Den kristne kirke er en hær eller
en feltleir. Vi må alle kjempe og stri-
de. Evangeliet er vårt banner og Kri-
stus vår feltherre. Under ham er det
lett å stride, og ved Guds ord vinner
vi seier.

Luther.

ere elskede venner.

Guds nåde og fred!

... er Gud for oss, hvem er da
imot oss? Han som ikke sparede sin
egen Sønn, men gav Ham for oss alle,
hvorledes skal Han kunne annet enn
gi oss alle ting med Ham? Rom.
8, 31, 32.

det lysner i østen,
dens tegn bebuder nu,
ytt for Erkeenglerøsten,
esu brud, sig våger du?

er snart kommer Jesus å hjemhente
sin brud,
kan komer snart og gir oss bud,
la oss da stå kledde i vår bryllups-
skrud,
ed tålmod vente for vår brudgom
komer snart.»

Ja, i sannhet det lakker imot enden
denne tidshusholdning. Som aldri
får vi se Jesu ord gå i oppfyllelse
«På jorden skulle folkene engstes
fortvilelse når havet og bølgen bru-
te. «Og folkehavet bruser i dag som
for før. Vi føler dønningene av kri-
gen også herute, og en står spørrende,
hvad skal skje? Det er dog godt
legge alt i vår kjære faders hånd og
la den Allmektiges skygge.

Det er en glede å berette at Gud
med og velsigner. Guds verk går
fram, og fengselsmisjonen som er en
gren av arbeidet, er meget opp-
voksende. Interessen blant fanger-
vokser og der er begjær etter Guds
givende ord. Sist vi var der tok vi
med noen indiske gotter til barna og
somnelige fanger, og dere kan tro de
er glade. Delte også ut flere dele skrif-
t og gode kristelige blade. Om der

er noen derheime som har noen bibel-
billeder, enten utklipp fra blader eller
annet så vennligst sendt dem til oss
som blade eller trykkpost. To av fan-
gene fra den europeiske avdeling har
blitt løslatt de siste par måneder og
begge sa de går ut med et nytt forsett
å leve for Gud, og vi må be at Han
som har begynt en god gjerning i dem
må fullføre den inntil Jesu Kristi dag.
Hadde en stor overraskelse sist vi var
der da jeg fikk se en av våre tann-
patienter, en kjekk ung engelsk in-
geniør. Hans foreldre står seg vel,
men reiste til England for noen må-
neder siden. På spørsmålet om hvor-
for han var der, svarte han at han had-
de mistet sin post, og hadde bodd på
et hotell her og da han ikke kunne
betale var han anklaget for bedrag. Vi
bad ham overgi sitt hjerte til Jesus.
Tårene kom i hans øyne og han knelte
med oss der og vårt håp og bønn er
at også i hans sjel er et åndens verk
begynt. Ja, ære være Jesus. Han for-
mår å frelse fra synden. Han vil og
formår. Bed også for denne sjel.

Vi får gode brever angående våre
små indiske barn på skolen. Vi beder
at det må bli lysere i mørke Indien.

Patienter av alle slag har kommet
til vårt lille sjuke- og hvileheim og
Gud har gitt oss underbare anlednin-
ger å tale med dem om de ting som
hører Guds rike til, og flere har bedt
om forbønn.

Kampene er ofte hårde og vi be-
høver eders forbønner, venner. Min-
nes eder ofte for nådetronen. Gud hø-
rer bønn. Halleluja!

Vær da hilset på det hjerteligste fra
oss alle her.

Eders i Hans bunnløse nåde,

Brdr. og Str. Desmond.

Mørkets makt.

Vær edru, våk! Eders motstander djevelen går omkring som en brølen- de løve og søker hvem han kan opp- sluke; stå ham imot faste i troen, for I vet at de samme lidelser er lagt på eders brødre i verden. 1. Pet. 5, 8—9.

Djvelens virksomhet er gammel, helt fra skapningens begynnelse.

«Han var en manndraper fra be- gynnelsen og står ikke i sannheten.» Joh. 8, 44.

Djevelen er Guds avgjorte motstan- der og fiende. Således omtales han i liknelsen som Jesus framsatte da han sa: Himlenes rike er å likne med en mann som hadde sådd god sæd i sin aker; men mens folkene sov, kom hans fiende og sådde ugress blant hve- ten, og gikk så bort. Matt. 13, 24—25. Hermed tenkes kun på djevelen, som fienden.

«Og jeg så en engel stige ned fra himmelen som hadde nøkkelen til av- grunnen og stor lenke i sin hånd. Og han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og satan, og bandt ham for tusinde år og kastet ham i avgrunnen og lukket og satte segl over ham, forat han ikke lenger skulle forføre folkene inntil de tusinde år er til ende; og etter den tid skal han løses en kort stund.

Og djevelen, som hadde forført dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, hvor dyret og den falske profet var, og de skal pines dag og natt i all evig- het». Ap. 20, 1—3. 10.

Først vil djevelens virksomhet opp- høre i 1000 år; men siden, etter en kort tid, i all evighet. Derimot, før dette skjer, vil han drive en kolossal, kraftig virksomhet.

«Og hans (Jesu) komme skjer, et- ter satans kraftige virksomhet, med all løgnens makt, tegn og under, og med all urettferdighetens forførelse for dem som går fortaapt fordi de ikke tok imot kjærligheten, så de kunne bli frelss». 2. Tess. 2, 9—10.

Altså den siste tid, avslutningen på nådens husholdning, vil bli vitner til

at mørkets makt, vil regjere værre en noen gang før.

«Ve jorden og havet! for djevelen er faret ned til eder i stor vrede, fordi han vet at han har bare en liten tid.» Apb. 12, 12.

Således kan verden være forberedt på det verste. For djevelens ondskap, kjenner ingen grense.

«Tyven kommer bare for å stjele og myrde og ødelegge». Joh. 10, 10.

Hvilket forferdelig ødeleggende verk har ikke djevelen utført Hvor mange tusener, ja, millioner på millioner, har ikke blitt gjenstand for hans listige forførende makt, og blitt ført bak lyset og sannheten, og derved aldri lært Gud å kjenne; men blitt et rov for sa- tan.

Foruten det forferdelige som skjede i Edens have, idet menneskene ble dåret ved satans list, og falt i synd, hvis straff er døden, ser vi hvorledes han hadde fått makt over menneske- ne i tilfellet med Kain og Abel.

For dette er det budskap som I hør- te fra begynnelsen, at vi skal elske hverandre, ikke som Kain, som var av den onde og slo sin bror ihjel. Og hvorfor slo han ham ihjel? Fordi hans gjerninger var onde, men hans brors rettferdige. 1. Joh. 3, 11—12.

Og vi tenker på skarene som har fulgt i Kains spor. Alle som har vært motstandere av det gode, fordi de har vært av den «onde». Hvor denne mot- stand også idag gjør seg gjeldende; men hvor herlig, det finnes seier. Dje- velen, det onde er beseiret av Jesus, Guds Sønn! Djevelen er en slagen fiende, en overvunnet motstander.

«Han avvebnet maktene og myndig- hetene og stillet dem åpenlyst til skue, idet han viste seg som seierherre over dem på korset.» Kol. 2, 15.

Korset er seiersmerke over satan, og all hans hær. Selv om han angri- per oss, og forsøker å fange oss med list, og vil tilintetgjøre oss med sitt velde, der han går omkring som en

brølen- de løve og søker hvem han kan oppsluke så finnes der seier i Jesu

«Og de har seiret over ham i kje- av Lammets blod og de ord de vane og de hadde ikke sitt liv kjært inntil døden!». Apb. 12, 11—

Det gjelder å gå på i Jesu navn! Satan er en veldig stormakt, med mange de midler til sin rådighet. Derfor

«Iklæ eder Guds fulle rustning. I kan stå eder mot djevelens angrep, for vi har ikke kamp mot og blod, men mot makter, mot digheter, mot verdens herrer i mørke mot ondskapens åndehær i melrommet.» Efs. 6, 11—12.

Nytter det så å gjøre motstand slike forferdelige åndskrefter Ondskapens åndehær

Svar:

«Stå ham imot faste i troen så han fly fra eder».

Den som tror på Jesu seier, ikke satan med all sin hær ødelegge

«Vi skal stå etter å ha overvun- alt!»

Så regner vi med Gud i denne kam- Selv om vi erfarer angrep fra mot- hær, så går vi frimodig fram, i Herre Zebaots navn, vitende dette

«Er Gud for oss, hvem er da oss?» Rom. 8, 31.

Josef Ruvud

Jesus forklares.

«Da han ennå talte kom det en sende sky og overskygget dem og kom en røst ut av skyen som sa: Dette er min sønn den elskede i hvem har velbehag. Hør ham!»

Og da disiplene hørte det falt de på sitt ansikt og ble meget forfer- Jesus gikk bort og rørte ved dem sa: Stå opp! Frykt ikke.»

Jesus hadde vært oppe på berget der var han blitt forkåret for sine siple og disiplene ble forferdet. Jesus talte til dem ble de rolige. Jesus har Jesus talt til sine ned gjennom- dene og slik taler han i dag. Jesus sier et sted: «Frykt ikke for dem som slår legemet ihjel, men ikke kan

Nød dem å komme inn.

Men hva er så årsaken til at menneskene skal nødes til sitt eget beste? For første fordi de er forblindet av denne verdens gud, djevelen. Det ligner et dekke over deres hjerter så de ikke forstår sitt eget beste. For det andre så er deres natur forvent forbedret, så de slett ikke sanser at de hører Guds rike til. De er blindt med ryggen, ikke ansiktet mot Gud. De styrter avsted i sitt ville løp som hesten i krigen, tankeløse, likegyldige for evigheten og de himmelske tingene. Igrunnen hater det uigjenfødte menneske Gud og de flykter som Adam fra Guds røst. Hvor forferdelig dog dette er. Et menneske som blir født i verden, søker sin moders bryst, men menneskene søker ikke sin skaper som gav dem livet og som oppholder dem. Gud så ned om det var noen forstandig, noen som søker Gud, men han fant ikke én. Et asen kjenner sin farres krybbe, men mennesket kjenner ikke sin Gud.

En annen årsak til at menneskene må nødes er denne at de lever i sine synder og ikke bare det, men de elsker sine synder, de elsker slavelenkene som de bærer. De likner hin fange som ble tilbudt friheten og som de også rømte ut av den skumle celle og ut i et klart dagslys. Men til deres uhyggelige overraskelse sa fangen: «Før meg til cellen, la meg få være der inn til jeg dør!» — Saken var den, at han var så vant til den mørke, skumle celle at han trives ikke i lyset lenger, slik illustrasjon på menneskenes tilstand. Jesus sier herom: «Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elsket mørket framfor lyset; ti deres gjerninger var onde. Her finner vi årsaken til den motstand mot Kristus, da sannhetens lys strømmer fram og åpenbarhet deres onde gjerninger, da reiste de seg til protest. Her er årsaken til Golgata og mordet på Guds sønn, de hatet ham, fordi han var lyset. Siden for-

elen ihjel. Frykt for ham som kan ødelegge både sjel og legeme i helvete. Da Jesus og disiplene gikk ned fra Golgata, bød han dem å ikke fortelle noe om dette før menneskesønnen var oppstått fra de døde.

S. Nilsen.

fulgte de også hans etterfølgere fordi de merket den samme ånd i dem, og der er intet samfund mellom mørke og lys. Det naturlige menneske elsker synden, og de ting som er i verden. Ja om de hadde valget, ville de velge å få bo her på denne jord gjennom hele evigheten, tiltross for alt ondt som finnes her, og de ville ikke spørre etter Gud og hans herlige himmel, deres hjerter henger ved støvet.

Det er derfor som døden for dem å forlate sitt syndige liv, ordet om omvendelse er som salt i åpne sår. Hvor mange flere ville ikke søke Gud om de kunne fortsette med sitt syndige liv og ha sine synder og avguder med seg. Ja alle ville da vel være kristne. Men omvendelsen er frelsens første og største betingelse, «Omvend eder og tro på evangeliet, var Kristi og apostlenes dobbelte tekst.» Hva ville det heller være for slags frelse som tillot synderen å fortsette sin syndige vei? Hva slags lekemiddel som lot den sjuke fortsette i sjukdommen som tilsist måtte medføre døden. Guds barmhjertighet protesterer mot å motta dem uten omvendelse. Det var Davids store feil mot sin sønn Absalon at han tilgav ham uten at hans sinn var forandret. Syndens vei må forlates om man skal bli frelst. Dette vet synderen og derfor reagerer han. Reformasjon kan han gå med på, men ikke revolusjon, han kan godt sette noen dydsslapper på sin gamle kledning, men forkaste den helt og holden, og motta den nye av nåde, nei det koster for kjød og blod. Derfor må de nødes å komme, vi må rive dem ut av ilden, foreholde dem deres synder og den straff og den dom som venter dem. Derfor preket de gamle meget om Helvedes redsler for å virke syndserkjennelse, de holdt «svolvprekener», som de kaldtes, for da kom folk etter lukten, sa de. Sikkert er det at preken om helvede er et middel til å vekke synderen og få ham til å flykte fra dødsdømte Sodoma.

Ennå en årsak til at de må nødes er dette at de luller i søvn ved den monotone vuggevisen, det haster ikke! det haster ikke! — Djevelen gir dem flittig sovepulver og gjør hetter til folk av alle aldre for å fange deres sjele. Og når da noen våkner opp av syndesøvnen gjør han alt han kan for å dysse dem i søvn igjen. Er ikke dette den

sovepute som så mange sover på? Vi må nok omvende oss engang, — naturligvis, — men det haster ikke så svært, når jeg blir gammel eller sjuk, da vil jeg søke Gud, først må jeg more meg i verden, nyte livet, så vil jeg siden, når jeg får bedre tid, tenke på evigheten og disse alvorlige ting. Ak, hvor mange der sover seg inn i døden, — og fortapelsen på dette. Du som leser dette, er du en av dem som oppsetter? Vit at som regel så fører veien om «oppsettelse» til staden, «aldri». Det er djevelen som bedrar deg, du vet ikke om du får noen tid mer, noe dødsleie, noen nådetimer til å sende opp et sukk. Idag er nådens dag, og vi Guds folk, la oss aldri gi synderen tid, men nød dem å komme.

En del går også og venter på at det skal skje noe ekstraordinært, de venter på at det skal komme noe underlig over dem og nesten med makt dra dem ned på sine kne og føres inn i Guds rike, men de legger ikke selv to pinner i kors for å bli frelst. Spør man dem om de vil søke Gud, får man til svar at de har «ikke fått det slik», eller at det ennå ikke har kommet over dem. De slår seg da med dette så lenge at de ikke føler noe spesielt kall, så har de intet ansvar for å søke Gud. Mange har det som syrerer Naman, han sa: «Se jeg tenkte at profeten ville komme ut til meg og stå fram og påkalle sin Guds navn og bevege sin hånd over stedet og bortta spedalskheten.» Og han ble grepen av vrede da profeten kun sendte ham dette bud: Gå og tvett deg sju ganger i Jordan. Slik forakter mange også idag den enkle frelsens vei: TRO og LEV! De mener at det nok må noe mere til, en forferdelig sjelekval og syndenød, eller noen mystiske følelser som må komme over dem. Imidlertid, det er alt sammen djevelens bedrag for å legge soveputer under deres hode. Endel går og venter på vekkelse. At det åndelige Betesta skal kome i bevegelse, de ligger som den lamme rundt dammen i sine senger, men de vil ikke høre denne Mesterens stemme som sier: Stå opp, ta din seng og gå! — Siden Jesus ropte sitt seiersrop på Golgata: Det er fullbrakt! Så har vannet været i uavbrutt bevegelse, nådens strømmen skyller ved våre føtter, la oss blott gjøre som kvinnen sa: «Jeg kastet av meg de skitne pjalter, og så kastet jeg meg ut i kilden som er fylt med blod.» Det samme kan du gjøre. Der er en

Forts. side 21.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Den nye pris

kr. 4.50 pr. år må nå betales fra 1. februar. Det var flere som sendte kontingent i januar, men størsteparten står tilrest.

Vi er avhengig av å få utestående i rett tid og må be alle som skylder å sende beløpene snarest.

Må så Herren velsigne oss alle og gi oss et rikt arbeidsår i Herrens tjeneste. Alt tyder på at vår arbeidsdag er kort.

De nye Congomisjonærer.

Det meldes at reisen har gått godt og alle er friske. Når dette skrives er det ikke kommet melding om at de er kommet fram enda, men det er de antakelig når dette leses.

Nyttårshilsen.

«Jesus Kristus er igår og idag den samme, ja, til evig tid».

Året 1939 er forganget og vi er av hjertet takknemlig til Gud for hans bevarende nåde over vårt liv, og oss som nasjon.

Hva vi vil møte det vet alene Gud, men godt er det å vite: Alle de heligste er i Guds hånd.

Med ønske om et velsignet år sender jeg min varmeste hilsen til redaksjon og lesere av bladet.

Deres i Ham forbundne:

Rolf Westlie.
Adr.: Nærnesnes.

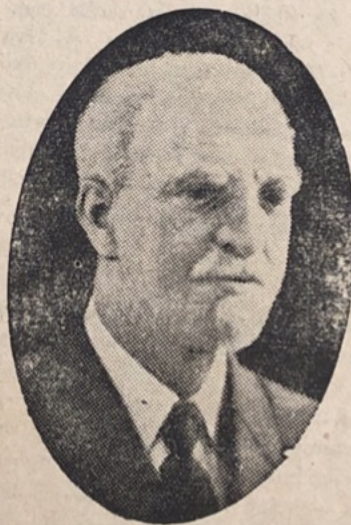
Fru Brundtland og Frellumstads misjonsfelt.

Søster Christofa Brundtland sammen med noen av de troende.

Bildet skulle vært med i forrige nummer men kom for sent til å komme med.

† T. B. BARRATT.

Nettopp som bladet skal gå i trykken kommer melding om at pastor Barratt døde på Ullevåll sjukehus, Oslo.

Med br. Barratt er en av de mest kjente kristne personligheter gått bort. Det er vel få predikanter i vårt land som har samlet så mange mennesker om sin talerstol og kommet i kontakt med så mange som han.

Etter å ha virket som metodistprest i mange år ble han åndsdøpt i U. S. A. 1906 og da han kom heim ble han redskap til mange sjeles frelse og banebryter for forkynnelsen angående åndens dåp og de åndelige nådegavers benyttelse i møtene.

Han har i årrekker redigert Korsets

Seier, utgitt sangboken Maran Ata og massevis av bøker og skrifter.

Han stod som forstander til sin død i Filadelfiamenigheten i Oslo som nå er landets største disentermenighet.

I tillegg til alt dette rakk han også å reise rundt om i vårt land og Skandinaviens forresten og tale Guds ord.

Fred med hans minne.

Misjonæravskjed.

Søster Serene Sjøland hadde sitt siste møte før reisen til China på «Logen» Moss, søndag 21. januar. Hun reiste fra Moss samme kveld med utenlands-toget.

G. Iversen talte fra Luk. 15 om det tapte får og den tapte penge og munnnet om de tapte verdier det er å hente fram fra misjonsmarken og herheime, og gleden over å få være med i arbeidet.

Søster Løland talte fra Joh. 4, 35. Hun minnet om at vi må være i en våken og bedende stilling for å se det. Så fortalte hun flere trekk fra sitt forrige opphold i China, om hvorledes Herren hadde hjulpet og utfridd besatte og plagede kinesere og hjulpet på forskjellig vis.

Hun ba vennene huske henne i bønn og følte at hvis hun skulle kunne utrette noe måtte det bli Gud som fikk bruke henne. I seg selv følte hun seg hjelpeløs.

Som kjent er eldstebroder Joh. Martinsen hennes kasserer og venner som blir minnet om å støtte henne kan sende midler til ham.

Referent.

HAN GJORDE ALT VEL

(Johannes evangelium 1, 1).

Det var i tidens fylde Jesus kom.
Kom til frelse og ikke til dom.
Denne Jesus ei nogen gang sparte sig selv,
men gikk omkring allesteds og gjorde vel.

Han gjorde aldri forskjell på fattig eller fin,
men helbredet syke og åpnet en tiggers øine som var blind.
Han som regel til stede i templet var
og alle forundres over hans forstand og svar.

Alene hele natten han kunne være hos Gud i bønn,
han lærte lydighet av det han led, skjønt han var sønn.
Til folk han ropte: «Kom til mig I drikke få,»
og ingen behøver tomhendt bortgå.

Ja, han var et stort vidunder.
Han seiret på alle punkter.
Alt var ham underlagt
da han han ropte på korset: Det er fullbragt!

Jesus blev i graven lagt
og ved denne der satt vakt,
men som Jesus selv hadde sagt
stod han op med veldig makt.

Det var ved enden av Sabbats dag.
Det lysnet imot den første dag.
Det nye testamente tråtte i kraft;
for førenn døden det hadde ei makt.

Til forløsning det nu har skjæet en død.
Jesus vår frelser er det levende brød.
Ta imot ordet i hjerte og sind.
Den som trodde gikk med ham inn.

I. J. Moss. En ringe søster.

Nød dem å komme inn.

Forts. fra side 19.

...kilde fylt med blod, som fløt fra Im-
manuels sår. Og syndere i denne flod,
fullkommen rensning får.»

Hertil kommer at menneskene i al-
minnelighet har en forferdelig *vrang-*
forestilling om Gud og kristendommen.
Lik Adam så flykter de bort fra Guds
kall, de tror at det å bli en kristen det
er noe av det tristeste et menneske kan
bli. De skjelver når Gud kommer
nær. Ja så absurd det enn kan høres
så er det sant som en predikant nylig
vitnet om sin stilling før han ble frelst:
«Jeg var forferdelig redd for djeve-
len,» sa han, men jeg var *ennu mere*
redd for Gud.»

Er det ikke forskrekkelig at menne-

skene skal ha slike tanker om den go-
de, barmhjertige Gud, som elsket dem
slik at han lot sin enbårne sønn gå i
døden for å frelse dem? De tror at
Gud vil frata dem all glede og fornøy-
else ved livet. Og de er i den skrek-
keligste vilrede om kristendommens
vesen, de tror de fleste at det er noe
de bør vente med så lenge som mulig.
Men er det ikke en absurd tanke at
det skal være *lett* å tjene djevelen og
tungt å tjene Gud? Bare dette burde
være nok til å overbevise dem om de-
res dårskap. Vi skal senere tale noe
mere om dette.

Axel Nilssen.

Begynt er ikke endt,
Det må du vite,
Som har din Jesum kjent —
Bli ved å stride.

SPREDTE FELTER

Hilsen fra Vestre Jakobselv.

Vi lever i en alvorlig tid. Verden
er som et opprørt hav. Men det er sa-
lig for oss som har en Gud å gå til.
Han som sier: «Hvem som hører meg,
skal bo trygt og være i ro uten frykt
for ulykke.» (Ordspr. 1, 33). Han er
den same idag som før. Han farer
rundt den hele jord for å kraftig støtte
dem hvis hjerter er helt med ham.
Han sender hjelp fra helligdommen og
støtte fra Zion.

Vi lever vel. Herren styrker oss til
legem og ånd. Heroppe lever vi i en
vanskelig tid. Her høres daglig sukk
og gråt av folk som har måttet forlate
heim og land. Det er forferdelig med
krigens grufulle ødeleggelse, den gjør
menneskene ulykkelige. Det virker
trist å ha krigen på så nært hold som
her hos oss. Hører bombenes veldig
drønn og ser røken stiger opp fra de
brennende hus. Det er herlig under
slike forhold å høre Herrens tale: Fal-
ler tusener ved din side og ti tusen
ved din høyre hånd, til deg skal det
ikke nå. Du skal bare se det med
dine øyne, og se hvordan de ugudelige
får sin lønn; for du Herre er min til-
flukt. Den høyeste har du gjort til
din bolig.» (Salm. 91, 7—9).

Ja, kjære venner: Snart kommer
forløsningens dag for Guds utvalgte.
Salige dag når vi skal få se Jesus, vår
brudgom. Her kommer flyktninger
fra Finnland. Menn, kvinner og barn.
Gamle folk på opptil 80 år og kvinner
med spedbarn. Stakkars arme menne-
sker.

Fikk en dag anledning til en samtale
med noen av disse flyktningene om Je-
sus. Han som er den eneste rednings-
mann for elendigheten. Hjertene var
åpne og mottakelige for evangeliet.

Det er vår innerlige bønn til vår
himmelske far at han vil bevare vårt
land fra en slik ødeleggelse og at man-
ges øyne måtte åpnes for hans godhet.

Det har vært underbart å samles
med folk på møter heroppe. Møte et-
ter møte ser vi store lyttende forsam-
linger sitte i stillhet og høre evange-
liets mektige budskap, som kan løse
fanger og sette de plagede sjeler i fri-
het. Vi venter på en gjennomgripende
vekkelse. Be for oss og for dette folk!

Vi skal høste i sin tid hvis vi ikke går trett.

Her er meget vanskelig for folket økonomisk. Lite er det også med fisk, så utsiktene er ikke lyse; især for familier som har mange barn. Ofte gripes våre hjerter av medynk med folket, men vi kan så lite utrette i gjerning. Må bringe dem til Gud som er rik nok for hver som kaller på ham. Er takknemlig til Gud for all den godhet som han har bevist oss. Må si med sangeren: «Hittil har Herren hjulpet så vel. Inntil idag, til idag» o. s. v.

Hjertelig hilsen fra eders medforløste i Kristus.

Marta og A. Mathisen.

Nord-Norge.

S. O. S. opropet i Misjons-Røsten for snart et år siden og et spørsmål i samme blad for ca. 8—10 år siden om noen ville virke for Gud og også arbeide med sine hender fikk jeg ikke ro for.

Da jeg ikke er sikker på om jeg kommer løs for å reise så langt selv, får jeg forsøke å arbeid noe som kasserer for arbeidere som har utrettet noe og trenger Aron og Hur tjeneres praktiske sympati. Merk. Gal. 2, 10: «Kom Jesu Kristi ihu.» Han som ble fattig for å gjøre andre rike. En soning for våre synder og etterlot oss et eksempel.

Skriv til «Salem», Mjøndalen.

Noen sedler, større og mindre, ligger og venter på dere. Natten kommer.

Beste hilsen med Juda 20—21 og Apostlenes gjerninger 20, 26—35.

M. G.

Fra Kristiansand S.

De har hatt gode møter i «Betania», meldes fra Kristiansand S. Br. Alfred Andreassen har vært der en tid. Br. Wennesland er også heime for tiden.

Som det sees av annonsen i dette nr. flytter broderen, som før har hatt korrespondansen for forsamlingen. Venene er bedrøvet over å miste br. Rasmussen. Han har vært til stor velsegnelse og har ofret seg for arbeidet i forsamlingen. Han flytter tilbake til Spangereid og blir sikkert til velsignelse der.

Br. Reme, som nå skal ha korrespondansen, er også fra Spangereid og har vært med i den frie forsamlingen siden han var barn.

En hilsen fra Congomisjonen i Oslo.

Jeg vil få si «Røsten» hjertelig takk for det året som svant og hva den har vært for Den norske Congomisjon.

Når jeg ser tilbake på hva Gud har gjort i året 1939 for misjonen, så er vi hjertelig takknemlig. Vi har i lengere tid bedt Gud om flere arbeidere til Congo og «den som ber den får, den som leter finner og den som banker på for ham skal det lukkes opp.» Og jeg vil gjerne oppmuntre vennene om å være med i den store gjerning som Gud har betrodd oss. Skriften oppmuntrer oss til ikke å bli trette av å gjøre det gode. «Vi skal høste sammen med dem som er der ute.

«Gud er Gud om alle mann er døde» siterte broder Erik Nordquelle ofte og det er sant. Det som han har bestemt må skje tross all motstand.

Tenk at det er fem stykker nå som er reist til feltet i Congo fra denne misjonsgren. Jeg gleder meg sammen med broder Christiansen og Oddvar Berg som får hjelp i denne store sak.

A. Andersen, Oslo.

Tilbake til feltet.

Nå er jeg atter kommet tilbake til Nord-Norge fra min besøktur blant vennene i det sydlige Norge.

Gjennom «Misjons-Røsten» vil jeg få lov til å takke dere alle for den hyggelige tid vi med Guds store nåde fikk lov til å tilbringe sammen med vennene. Takk for forbønn, hjelp og oppmuntring. Er også takknemlig for den anbefaling brødrene Eilertsen og Gamst ga meg i «Røsten».

Jeg er glad for at Gud ga meg denne anledning til å bli kjent med venner. Det var underbart å få oppleve hvordan Herren hjalp igjennom. Det var nok ikke like lett til alle tider å si farvel til venneflokkene. Det var ofte jeg reiste med lyst til snart å komme igjen, men de lange avstande mel-

lom syd og nord gjør jo en slik tanke ganske umulig. Vi kan allikevel trykt: På gjensyn! Om ikke før så vil det skje når vi kommer heim til Herren for alltid å være med ham. (1. Tes. 4, 17). Nå er det urolige tider også for oss her i Norge så det vil nok bringe en ikke liten forstyrrelse i evangeliets arbeid her nord. Her merker jeg at det er åpent for ordet om det enn er lite synlige resultater. Unge menn i flokkevis blir kaldt til nøytrelitetsvakt, så det er vanskelig på mange måter, og bare det taler jo sitt tause og alvorlige sprog.

Men venner: La oss komme i hode forsømte steder, både syd og nord i vårt land medens det heter i dag. En dag kommer da vi får komme heim, og da vil det være herlig å få avlegge sitt regnskap med glede og ikke sukkende. Ja, Jesus kommer snart, så vi vil trøste hverandre med disse ord.

Hilsen, deres bror i Herren

Evangelist Einar Fossmo.

Brøstadbøtn, Tromsø.

Arbeid for Jesus.

Hvis du har følt at du burde gjøre noe for din Herre, og ennå ikke har begynt dermed, begynn da straks.

Spør du: «Hvilken er den beste måte å prøve å tjene Kristus?» — Vel, jeg tenker at den beste måte er å gjøre det, — ikke å prøve det.

«Men hvorledes skal jeg begynne?»

Vel, jeg vil begynne med begynnelsen.

«Når skal jeg begynne?»

Begynn nå — denne selvsamme tiden.

«Men på hvilken måte?»

På den måte som først ligger for hånden. «Hva som helst din hånd finner å gjøre, gjør det med makt.» Stå opp, bli lys! Hvis du har lyset, benytt det, del det ut og spre det på en eller annen måte. Ha mot til å rive deg løs og bli en kristen. Vær ikke alltid lik en rotte bak et gjerd, men tred fram og still deg på Jesu Kristi side og forkynn det evige evangelium over alt hvor det gis deg leilighet der til.

Spurgeon.

EN TING SOM JESUS VIL

Der er én ting som Jesus vil, Ef. 1, 10
 Og som vi vanskelig slipper til,
 Det er i ÅNDEN være ett Joh. ev. 17, 11 og 17, 20—26
 For oss det burde falle lett.

Men det ser jo ut så vanskelig 2. Kor. 13, 11
 Jesus selv bad inderlig
 At vi skulle være ett. Fil. 4, 2
 Og ha det alt på samme «brett» Ap. Gj. 4, 32

Nu er jeg frelst og lykkelig
 Og ønsker således fortsatt forbli
 Derfor bør jeg være ett
 Med alle som har FRELSEN sett. 2. Kor. 13, 9

I har sikker hørt om «katolsk tro»
 Den høres både bra og god.
 Men Jesu tro er troen min Ap. 14, 12
 Alene den forvandler sinn. Rom. 12, 2

Luther kom og bort han dro
 Fra katolisismens falske tro
 Fordi han trodde Jesu verk.
 Det gjorde ham i striden sterk.

Selv om Luther var til gagn
 Vi ei bør bruke dette navn
 Og kalle no' for luthersk tro
 Han var dog bare et menneske jo. Rom. 3, 4—5.

Jeg er tilsluttet «Statens Kirke»
 Og innen den jeg har mitt virke.
 Jeg mener ei den verdslige stat
 I himmelsk statskirke jeg er innsatt. 1. Kol. 1, 12

Ti i himlen er vårt borgerskap
 Alt verdslig er blott idel tap.
 Vi ordinert som frelste er
 Til å være prester, hver især! 1. Peter 2, 9

Det er vondt at vi har så lett
 For å holde fast på etikett
 Vi bruker titler for å forbedre. Rom. 12, 16
 Men Jesus, han lot sig helt fornede. Fil. 2, 5—8.

Kristi metode, den er fin Matt. 7, 28, Apgj. 13, 12
 Hans metodisme den er min
 Metode betyder visst «orden i alt» 1. Kor. 13, 33
 Til orden og fred har Gud oss kalt. 1. Kor. 14, 40

«Baptist» er jeg ifølge troen blitt Markus 16, 16
 Ti dåpens grav er troens skritt Apgj. 8, 37
 Ordet «baptist kan vi utenad
 Det betyr jo klart dåpskandidat.

En «pinsevern» er altså «baptist» Apgj. 10, 44—48
 Det er både sikkert og visst
 Og «baptist» ønsker dåp med Ånd Apgj. 8, 14—17
 Disse to går hånd i hånd Hebrerne 6, 2

I skjønner hva som menes her
 Måtte vi alle komme der 2. Tim. 2, 22
 Slik at partistriden slukner hen
 Og vi blir alene Kristi menn

Hermed menes ei det, at vi skal overse
 Den enkelte menighets betydelse
 Men Gud give min egen menighet
 Alene ORDET OM KORSET vet 1. Kor. 2, 2

Vet vi intet, kun korsets ord,
 da blir det godt mellom søster og bror. Ef. 4, 3
 Da elsker vi også alle enhver,
 selv om de ikke er der vi er! Hebr. 12, 14 og Rom. 14, 1.

2, 27 i Filipenserbrevet
 er ord som aldri blir ophevet,
 som vedrører alle som Jesus har kjær!
 Her uttrykker Paulus et ønske, begjær . . .

Paulus ønsket av brødre å høre
 at de sitt liv som verdige føre,
 enten han var tilstede eller ei,
 han formaner til samfund på enhets vei!

Han formaner envidere å stå fast i én Ånd,
 slik at de vandret hånd i hånd,
 Og kjempet for troen på Jesus sammen,
 og de i ALT kunne si et samdrektig AMEN.

E. E. Lindblom.

(«Misjonæren». Innsendt av Josef Ruud).

Kvitteringer.

Dorothea Klem, Børselv.		Nr. 51
Til str. Dorothea Klem, Finnmark, er innkommet i 1939:		» 52
Misjonsmøtene, Knofsgt. 6	kr. 499.76	» 54
Søstremisjon, Knofsgt. 6	» 294.41	» 56
Pikemisjen, Knofsgt. 6	» 40.00	» 57
T. K., Drammen	» 15.00	» 58
Anonym gave	» 12.50	» 59
Therese, ved L. Johnsen	» 100.00	» 62
Str. R., Drammen	» 30.00	» 63
K. K., Drammen	» 4.00	» 64
Venner på Espeland v/ M. B. Nes-set	» 65.00	» 66
Guds rike velsignelse ønskes eder alle med hjertelig takk.		» 68
		» 75

Thora Finnerud.

Danvik, Drammen.

*

Signe Pedersen og Inga Johnsen, China.

Innkome midler i 4. kvartal 1939 til miss Signe Pedersen og Inga Johnsen, Pe-king:

Anna Ekeli, Asker	kr. 10.00
Doris Andersen, Oslo	» 5.00
En ubenevnt	» 100.00

Amalie Jacobsen ved Rolf Engebretsen

E. N. N. ved Rolf Engebretsen

Thina, Hanna og Maren Haukenes, Oslo

Menigh., Skotselv, v/ Alf Lie

Menigh. Betel, Sem, Nøtterøy, v/ M. Kølner

Fru Olga Sjøgren, Oslo

Mary og Fredrikke, Oslo

B. Hansen, Lillestrøm

En søster, Oslo

Do. Do.

Misjon hos Gunhild Eikro, Gol

Th. Thorbjørnsen, Sauland

for hvilke gaver herved kvitteres og hjertelig takkes. Jeg ønsker på søstrenes og egne vegne hver giver et av Herren rikt velsignet nyttår med takk for all bevist kjærlighet og offervilje i det gamle år og håper at I fremdeles vil erindre søstrene i Eders bønner og med Eders midler.

Med broderlig hilsen

Th. Westfeld, kasserer.

Inger Frellumstad, China.

Misjon i Holmestrand

Misjon i Sande

Storm-Monsen

O. R. Svelvik

Johansen, Gulhaug

Hjertelig takk.

Sande 10. jan. 1940.

Johan Reiersen, kasserer.

Til Berger N. Johnsen, Argentina, i 4. kv.

1939:		kr. 20.00
Nr. 51		» 20.00
» 52		» 20.00
» 53		» 10.00
» 54		» 45.00
» 56		» 50.00
» 57		» 35.00
» 58		» 20.00
» 59		» 10.00
» 62		» 10.00
» 63		» 5.00
» 64		» 50.00
» 65		» 50.00
» 66		» 20.00
» 68		» 100.00
» 75		» 20.00
» 69		» 37.45
» 70		» 10.00
» 71		» 20.00
» 73		» 10.00
» 76		» 30.00
» 77		» 20.00
» 78		» 20.00
» 79		» 20.00

Ubenevnte tils. 125.00

Kr. 757.45

På broder Johnsenes vegne hjertelig takk.

G. Iversen.

Postboks 52, Sarpsborg.

*

Schrødermisjonen. Innkommet fra 1/1-31/12 1939.

Misjonsmøter i Møllergt. 38 kr. 474.74

Misjon Haslum v/ Nils Horni » 315.53

Misjon Eidsvold v/ Ludv. Furulund » 319.41

Misjon, Oslo v/ fru Olga Pettersen » 620.08

H. A. J. til Evangelist » 240.00

Tilsammen kr. 1,969.76

Hvorfor herved kvitteres med hjertelig takk til enhver enkelt giver.

Regnskapet er oppgjort og revidert.

Ludv. Furulund, Hans Johansen, Nils Horni.

Schrødermisjonens kasserer A. Toftner,

Sofienberggt. 16, Oslo.

*

Til Desmond, India er innkommet i 4. kv.

1939:

Nr. 67

» 71

» 50.00

» 160.00

Tilsammen kr. 210.00

Til heimreisen:

Nr. 60

» 10.00

På broder og str. Desmonds vegne hjerte-

lig takk.

*

Diverse misjoner,

er innkommet ved Misjons-Røsten:

Nr. 55 Til evang. Bryntesen	kr. 10.00
» 61 Til Josef Ruud	» 10.00
» 74 Til misjonen i Nord-Norge	» 30.00

Hjertelig takk.

G. Iversen.

Til bedehus i Kjøllefjord.

Borghild Henriksen, Honningsvåg, sender kr 5.00 og ber Tina Pettersen, Vestlandske, og Emma Johansen, Honningsvåg sende bidrag.

Kristiansand S.

Predikanter som vil besøke den frie forsamling «Betania» må heretter skrive til Karl Reme, Kirkegt. 2 d, Kristiansand S. Han er valgt som eldstebrøder etter br. Rasmussen som nå skal flytte fra byen.

Askim.

Da det på årsmøte i Eben-Eser i Askim 6. jan. 1940 ble noen forandring med ledelsen, bedes predikende brødre som vil til Askim henvende seg til undertegnede.

Askim den 9. jan. 1940.

For menigheten:

J. C. Løken.

Nystrøms - Orgel.

To manualer og pedall, som nytt, kr. 850.00.

Henv. dette blads ekspd.

Ny bok:

Himmellys i mørke tunneller.

Av Axel Nilssen.

Pris kr. 1.00 + porto 0.25.

Bestilles i:

MISJONS-RØSTENS eksp.

Sarpsborg.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN

(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg.